

den dag, dat hij François kon missen bij zijn bedrijf en de jongere broeder oud genoeg was, om hem te vervangen.

Op 'n mooien dag dan, als Millet twintig jaar is, gaan vader en zoon naar den schilder Mouchel te Cherbourg. 'n Wonderlijk man moet 't zijn geweest. Evenwel verraadt zijn liefde voor de werken van Teniers, Brouwer en Rembrandt zijn zuiveren kijk op kunst. In de beide teekeningen, die de jonge Millet hem toonde, zag hij, ondanks

onderwerpen. Lang houdt hij 't er niet uit. 't Lag niet in zijn karakter dwang te verdragen. Gelijk Rembrandt zocht hij spoedig zijn eigen pad. Met zijn vriend Marolle bewoont hij 'n eigen atelier in de Rue de l'Est. Schraalhans is er dikwijls keukenmeester en de nood dwingt hem, om tegen zijn zin dingen te maken, die hij kan verkoopen. Echter houdt hij vast aan zijn ideaal en leest geschriften van Dürer, Da Vinci en de brieven van Michel Angelo.

L'ÉGLISE DE GRÉVILLE (TEEKENING).

alle onbeholpenheid, een groot talent voor compositie; en den vader neemt hij het kwalijk, dat die den jongen zoo lang bij zich hield en zegt hem, dat François allen aanleg heeft, een groot schilder te worden.

In 1837 verlaat Millet Cherbourg en trekt naar Parijs. Met vol gemoed neemt hij afscheid van de vaderlijke omgeving. Hij voorvoelt, dat de groote strijd gaat beginnen.

Hij komt op het atelier van Delaroche en schildert mythologische en bijbelsche

Behalve zich te bevljigten eigen werk voort te brengen, houdt hij zich belangstellend bezig met alles, wat er geschreven is over de groote kunstenaars. Bovenal boeit hem, wat deze zèlf hebben gezegd. Hun leven en werken zijn hem de spiegel, waarin hij tot zijn troost eigen worsteling ziet weerkaatst. Echter 't sterkst leeft in hem zijn verlangen naar Normandië met zijn boeren en visschers in de eenzaamheden van het breede landschap. Hij componeert